

**ΖΗΤΗΜΑ 3: Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ – ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΦΕ.**

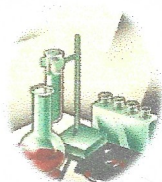
Οι εμπειρικές πληροφορίες από συναδέλφους της δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά και η δική μας προσωπική εμπειρία δείχνει ότι στο Γυμνάσιο ο ίδιος καθηγητής, ο οποίος διδάσκει Φυσική-εξεταζόμενο και Χημεία-μη εξεταζόμενο αντιμετωπίζεται διαφορετικά και ο ίδιος έχει να διαχειριστεί δύο διαφορετικές τάξεις.

Η πολιτική της κατάργησης των εξετάσεων στα περισσότερα μαθήματα του Γυμνασίου έχει ήδη αποδειχθεί καταστροφική. Το Γυμνάσιο, δηλαδή η κατεξοχήν βαθμίδα διαμόρφωσης της κουλτούρας, των στάσεων και των πεποιθήσεων του μελλοντικού πολίτη μετατράπηκε σε αποθήκη παιδιών, ενώ οι μαθητές που φθάνουν στην Α Λυκείου έχουν ήδη αποκτήσει πεποιθήσεις για μαθήματα Α και Β κατηγορίας και για τα Β κατηγορίας, δηλαδή αυτά που δεν εξετάζονται γραπτώς, δεν επιδεικνύουν κανένα ενδιαφέρον, ακριβώς όπως κανείς εργαζόμενος δεν θα επεδείκνυε ενδιαφέρον για κάτι που δεν θα είχε απτή επίδραση στην εξέλιξη του.

Το υπόβαθρο της Χημείας με το οποίο έφθαναν οι μαθητές στην Α Λυκείου ήδη ήταν εξαιρετικά προβληματικό εξαιτίας της μονόωρης διδασκαλίας και τώρα είναι ανύπαρκτο και γι' αυτό τα μέλη της «Χημικής Αντίδρασης» πρωτοστάτησαν και πρωτοστατούν στις συνεχείς πιέσεις και διαμαρτυρίες. Είναι άλλωστε φανερό, όπως εύκολα μπορείτε να δείτε από όλα ανεξαιρέτως τα προγράμματα των ΣτΑ, στις οποίες τα μέλη της «Χημικής Αντίδρασης» είναι τα μοναδικά που εισηγούνται τα εκπαιδευτικά θέματα.

Ενδεικτικά θα αναφέρουμε ότι στην τελευταία ΣτΑ, της 9^{ης} Σεπτεμβρίου 2018 όπως εύκολα αποδεικνύεται από τα πρακτικά (σελίδες 11,12,13 -πρακτικά ΣτΑ- Σάββατο 8-10-18), και εν μέσω μείζονος εκπαιδευτικής κρίσης οι παρατάξεις της «ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ» και του «ΔΗΚΙΧΗ» ζητούσαν να αναβληθεί η συζήτηση για την εκπαίδευση και να προταχθεί ως θέμα ο εκλογικός κανονισμός, διότι είναι πολύ σοβαρό.

Χημική
Αντίδραση

ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΧΗΜΙΚΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΖΗΤΗΜΑ 4: Η ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΣΕ Α, Β, Γ ΛΥΚΕΙΟΥ

Στο Λύκειο η επίθεση στην Χημεία και γενικότερα στις Φυσικές Επιστήμες έχει ξεκινήσει με το λεγόμενο «Εξορθολογισμό της ύλης», δηλαδή τον απόλυτο παραλογισμό της ύλης του Λυκείου με ακρωτηριασμό εννοιών και μεθόδων, γνωστικές ασυνέχειες, κενά τα οποία δρουν ανασταλτικά στην κριτική μάθηση και ευνοούν την παπαγαλία, απομαθηματικοποίηση των επιστημών, ώστε να μπορούν να διδαχθούν από μη ειδικούς, συνεχίστηκε με τις ενοποιήσεις ειδικοτήτων και τις παράλογες αναθέσεις μαθημάτων και επιτείνεται με τον νέο ευφάνταστο τρόπο για την μη εξέταση των Φυσικών επιστημών στο Λύκειο.

Χωρίς καμία αποτίμηση της εφαρμογής του μέτρου στο Γυμνάσιο, χωρίς ποσοτικούς δείκτες αξιολόγησης των αλλαγών, χωρίς συζήτηση με τις επιστημονικές ενώσεις που έχουν αφουγκραστεί τις απόψεις των εκπαιδευτικών του Λυκείου που παραλαμβάνουν αυτούς τους μαθητές, με μοναδικό επιχείρημα ότι έχει γίνει ευνοϊκά δεκτό από την κοινωνία και χωρίς εξήγηση γιατί επελέγη στην Α Λυκείου να εξετάζεται η Φυσική μαζί με την Χημεία και στην Β η Βιολογία, εξεδόθη φερμάνι κατάργησης της τελικής εξέτασης των ΦΕ. Το μόνο γνωστικό αντικείμενο που δεν περικόπτεται η εξέταση του σε καμία τάξη είναι κατά περίεργο τρόπο η Κοινωνιολογία του Προέδρου του ΙΕΠ.

Η συνεξέταση των μαθημάτων Φυσική και Χημεία στην Α ΓΕΛ και ΕΠΑΛ και η παντελής έλλειψη αξιολόγησης στην Β επαληθεύουν τις προβλέψεις μας για την τύχη αυτής της ανώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που είχαμε διατυπώσει στις 24-5-17 (<https://www.eex.gr/synergasies/2015-05-18-10-09-31/ximiki-antidراسis/1800-anakoinosi-tis-ximikis-antidراسis>), όταν οι γνωστές παρατάξεις εμπόδισαν την ΔΕ να πάρει έγκαιρα απόφαση και να τοποθετηθεί για τις αλλαγές, και επαναφέρουν το αίτημα για συνολικό σχεδιασμό της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Είναι βέβαιο ότι θα υπάρχει τρόπος ένα μάθημα το οποίο δεν εξετάζεται με τελική ανακεφαλαιωτική εξέταση να αντιμετωπίζεται με σοβαρότητα και σεβασμό, αλλά είναι επίσης βέβαιο ότι αυτό δεν θα γίνει αν οι εξετάσεις δεν έχουν αντικατασταθεί από ένα αξιόπιστο, αδιάβλητο και αντικειμενικό εναλλακτικό σύστημα αξιολόγησης. Αν ο στόχος των αλλαγών είναι η μετατόπιση του κέντρου βάρους από την εξεταστική στην μαθησιακή διαδικασία, θα πρέπει αρχικά να βρεθεί αυτός ο τρόπος εναλλακτικής αξιολόγησης, να εφαρμοστεί πιλοτικά, να αποτιμηθεί, να γίνουν οι απαραίτητες διορθώσεις και στην συνέχεια να εφαρμοστεί καθολικά.

ΖΗΤΗΜΑ 5: ΕΞΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ Γ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΟ

Η Εκπαίδευση είναι ένα σύστημα δυναμικό και πολυπαραμετρικό με τις εξελίξεις στη γνώση, την τεχνολογία, την οικονομία και την αγορά εργασίας, αλλά και τους κοινωνικούς μετασχηματισμούς να μετακινούν διαρκώς τον πήχη, να ακυρώνουν τα δεδομένα και να απαιτούν συνεχείς επαναπροσεγγίσεις και βελτιώσεις.

Η «Χημική Αντίδραση» έχει σε όλες τις εισηγήσεις της διακηρύξει ότι στον 21^ο αιώνα το Εκπαιδευτικό Σύστημα απαιτεί μια θαρραλέα, μακριά από λαϊκισμούς και πελατειακές σχέσεις και με όραμα μεταρρύθμιση, η οποία συνοψίζεται στις ακόλουθες βασικές αρχές:

1. Οποιαδήποτε αλλαγή στο εξεταστικό θα πρέπει να είναι απόρροια της μεταρρύθμισης του Λυκείου και γενικότερα της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και να βρει εφαρμογή στους μαθητές της Α Λυκείου της σχολικής χρονιάς 2019-2020, με στόχο την ενίσχυση του γνωστικού και παιδαγωγικού χαρακτήρα του σχολείου.
2. Η αποκατάσταση του κύρους του σχολείου και η μεταφορά του κέντρου βάρους απόκτησης της γνώσης στο σχολείο από το φροντιστήριο συνδέεται με τον συνολικό επανασχεδιασμό του Λυκείου, ώστε:
 - να απαντά στις ανάγκες και τις επιδιώξεις του πολίτη- μελλοντικού επιστήμονα του 21^{ου} αιώνα με έμφαση στη γνώση και όχι στην εύκολη πληροφορία,
 - να έχει αξιόπιστες και αδιάβλητες διαδικασίες ελέγχου της αποκτηθείσας γνώσης που θα διατρέχουν όλο το Λύκειο και δεν θα επικεντρώνονται στην τελική εξέταση αποκλειστικά,
 - να δίνει έμφαση στην επιλογή του επαρκούς, εξειδικευμένου και επιμορφωμένου δασκάλου σε κάθε γνωστικό πεδίο, ώστε να διασφαλίζεται η υψηλού επιπέδου και προδιαγραφών λειτουργία του,
 - να επενδύει στην γνώση που καλλιεργεί την κριτική στάση και την καινοτόμα και δημιουργική σκέψη, όπως η επιστημονική μεθοδολογία και η ενασχόληση σε βάθος με τις Φυσικές Επιστήμες και ειδικότερα την Χημεία διασφαλίζουν.

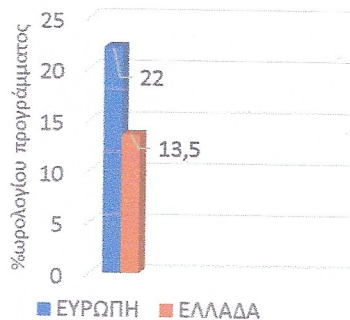
ΖΗΤΗΜΑ 6: ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΛΛΑΓΩΝ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Κατά την διάρκεια του 20^{ου} αιώνα_η εκπαίδευση στην Ελλάδα κατάφερε να εξομαλύνει τις τεράστιες κοινωνικές ανισότητες, να αναμορφώσει τις κοινωνικές τάξεις, να καλλιεργήσει εθνική συνείδηση και ταυτόχρονα να ενισχύσει την κοινωνική συνοχή παρέχοντας μέσω της δωρεάν δημόσιας εκπαίδευσης, αν όχι ίσες, σχεδόν ίσες ευκαιρίες σε όλα τα κοινωνικά στρώματα. Στην Ελλάδα, σε αντίθεση με τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, η εκπαιδευτική διαδικασία δεν ύψωνε ταξικούς φραγμούς και ήταν φορέας μεταφοράς γνώσης, και όχημα για την κοινωνική καταξίωση και την επαγγελματική αποκατάσταση ανεξάρτητα από την κοινωνική και οικονομική δυνατότητα του μαθητή, καθώς έδινε την δυνατότητα στον μη προνομιούχο μαθητικό πληθυσμό να έχει πρόσβαση στην ανώτερη και ανώτατη εκπαίδευση. Αν θα αναγνωρίζαμε ένα πλεονέκτημα σήμερα στην Ελλάδα σε σχέση με τις χώρες της Ευρώπης, είναι ότι ακόμα υπάρχει κυρίως χάρη σε φωτισμένους εκπαιδευτικούς, μια δημόσια εκπαίδευση, η οποία δίνει την δυνατότητα στους νέους να προχωρήσουν και τους παρέχει το απαραίτητο επιστημονικό υπόβαθρο, ανεξάρτητα από την οικονομική και κοινωνική τους κατάσταση.

Η αποδυνάμωση του Δημόσιου σχολείου, μοιραία θα ενισχύσει αυτούς που θα μπορούν να στραφούν στην ιδιωτική εκπαίδευση και θα εγκλωβίσει τον μη προνομιούχο μαθητικό πληθυσμό, μετατρέποντας τον σε χειραγωγήσιμο εργατικό δυναμικό χαμηλής εξειδίκευσης.

Και είναι αποδυνάμωση του Δημόσιου σχολείου τα σχέδια που έχουν δει το φως της δημοσιότητας μέχρι σήμερα, με τελευταία την οδηγία για την εξέταση των μαθημάτων στην Α και Β Λυκείου, καθώς υποβαθμίζουν, τις ήδη υποβαθμισμένες, και ίσως τελικά και **θα εξαφανίσουν τις Φυσικές Επιστημες** με πρώτη από όλες την Χημεία από την Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Ένα μάθημα ολοκληρώνεται με την αξιολόγηση, η οποία κλείνει την μαθησιακή διαδικασία, όχι μόνο γιατί πιστοποιεί την ικανότητα των εξεταζομένων, αλλά κυρίως γιατί τους δίνει

ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΣΤΗΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η ευρωπαϊκή επίτροπος για θέματα εκπαίδευσης, πολιτισμού, πολυγλωσσίας και νεολαίας, δήλωσε το 2011: « Η Ευρώπη χρειάζεται να βελτιώσει τις εκπαιδευτικές της επιδόσεις. Τόσο τα μαθηματικά όσο και οι φυσικές επιστήμες διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο στη σύγχρονη διδασκαλική ύλη για την ανταπόκριση όχι μόνο στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, αλλά επίσης για την ανάπτυξη της ενεργού ιδιότητας του πολίτη, της κοινωνικής ένταξης και της προσωπικής ολοκλήρωσης».

ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΧΗΜΙΚΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

την δυνατότητα να αποτιμήσουν το δυναμικό τους και να ανασχεδιάσουν τις στάσεις και την στρατηγική μάθησης που ακολουθούν και να βελτιωθούν.

Το ΥΠΠΕΘ επισείοντας τον μπαμπούλα των φροντιστηρίων δαιμονοποιεί την εξεταστική κουλτούρα στο σύνολό της, απογυμνώνοντας την εκπαίδευση από τους μηχανισμούς αξιολόγησης που την κάνουν αποτελεσματική, χωρίς να τους αντικαθιστά αξιόπιστα.

Στον 21^ο αιώνα με την ραγδαία επερχόμενη 4^η Βιομηχανική Επανάσταση να μεταβάλλει βίαια τόσο το παραγωγικό μοντέλο, όσο και το προφίλ των εργαζομένων, η απογύμνωση του Λυκείου από μαθήματα όπως η Χημεία θα είναι καταστροφική, τόσο για τον πολίτη, όσο και για τον εν δυνάμει επιστήμονα. Η αποδυνάμωση της εκπαίδευσης σε μία χρονική στιγμή για τη χώρα κατά την οποία η μόνη διέξοδος για την παραγωγική και κοινωνική της ανασυγκρότηση φαίνεται να είναι η επένδυση στη γνώση και την καινοτομία, δεν μπορεί παρά να αντιμετωπιστεί με σκεπτικισμό και ανησυχία.

Σκεπτικισμό μήπως ο σκοπός είναι η παραγωγή εργατών χαμηλής εξειδίκευσης και ίσως και μεσοπρόθεσμα η στροφή του μαθητικού πληθυσμού εκτός της «ακριβής» τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, λόγω μη αναστρέψιμης γνωστικής ανεπάρκειας, δηλαδή η εγκαθίδρυση ταξικών φραγμών.

Η «Χημική Αντίδραση» θα αντισταθεί με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο στις ιδεοληπτικές παρεμβάσεις εναντίον της αριστείας και στην εμμονική πρόθεση για την απαξίωση της Χημείας, όπως αυτές διατυπώνονται μέσω αυτής της πρότασης για την μη αξιολόγηση των μαθημάτων στο Λύκειο με στόχο να αποτρέψει την αποδόμηση του μορφωτικού και κοινωνικά εξισορροπητικού χαρακτήρα του εκπαιδευτικού συστήματος.